

varit min vägvisare i denna trakt. Åter en hälsning och en påminnelse från gamla tider!

Den 22 april framgick lugn och klar efter en stormig natt. Floden vidgar sig till 200 m. och maximidjupet för dagen var blott 3 m. Men i allmänhet är bädden mycket grund. Den dubbelkanot som förde vårt mjölförråd och blott hade *en* roddare, fastnade på en bank. Roddaren bänder med åran av hela sin kraft, farkosten glider, men åran sitter fast, mannen förlorar balansen och trillar i och där står han ensam och övergiven medan hans båt på egen hand fortsätter i strömmen. Vi skrattade hejdlöst åt hans missöde, medan en av de andra kom glidande förbi och räddade den förolyckade. Även min farkost stötte på grund. Chen kom susande och körde på oss. Vi snurrade runt ett varv och kommo loss. Kadavret av en svart ko hade stött på grund mitt i floden.

Stränderna äro ödsliga. Men efter en stund uppträdde åter förtorkade tamariskkoner och överlevande buskar bland gula fält av vass. Där ha tre herdar slagit sig ned med sin hjord. De äro rädda och ämna fly, men vi lugna dem och köpa två feta får. Jag frågar en ung herde vad floden heter och han svarar klart och tydligt Kum-daria, "Sandfloden" icke Kuruk-daria eller "Torra floden", såsom den vanligen hette vid mitt förra besök, då inte en droppe vatten fanns i dess bädd. Däremot kunde han inte lämna besked om vart den tog vägen.

Några döda, förtvinade popplar stå kvar på stranden som kors på gravar. En hög terrass på vänstra